

flaa Folkethingets Medlemmer: Stemmer for Paragrafen, saaledes at De ved 3die Behandling kunne gjøre Deres Mening om selve Pensionen gjældende.

H. M. Petersen: Dersom jeg ikke havde hørt det Foredrag, som gif forud for den ærede sidste Talers, kunde jeg være meget tilbøjelig til at følge ham, dog helst under den Betingelse, at baade det ærede Flertal og det ærede Mindretal toge deres Forslag tilbage, saa at Udvalget og dets Indstillinger betragtedes som ikke eksisterende, og vi altsaa stemte pørt og hart over Lovforslaget, som det foreligger, og lode det gaa til 3die Behandling; men efterat jeg har hørt det Foredrag, der blev holdt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg), kan jeg ikke gjøre det. Jeg skal ikke indlade mig paa at kritisere — jeg vil ikke sige: Kongen, thi derom kan der jo ikke være Tale — men heller ikke Justitsministeriet. Justitsministeriet har sagt os, at det har følt det som sin Pligt efter den vedkommende Embedsmænds Opsørsel at søge at saa ham fjernet fra hans Post; dermed slaar jeg mig til No, og jeg skal ikke kritisere denne Handling. Jeg skal heller ikke kritisere enten Flertallets eller Mindretallets Indstillinger til os; det skal jeg overlade til de to Drøfsere at gjøre gjensidigt. Men der er Et i de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds, som jeg dog vil tillade mig at advare imod at lade sig paavirke af den Betragtning nemlig, — jeg forstod ham idetmindste saaledes — at, dersom vi ikke ere noget estergivende med at yde Pension til affledigede Embedsmænd, selv om vi finde, at de i og for sig ikke bør have den, saa maa vi befrygte, at Regjeringen lader saadanne Embedsmænd blive siddende i deres Poster af Frygt for, at Folkethinget ikke vil gaa ind paa at bevilge dem nogen Pension. Dette er en Betragtning, som jeg for mit personlige Vedkommende maa nedlægge en alvorlig Protest imod. Det er ikke min Afgt at give enten den nuværende eller nogen anden Regjering et Mistillidsvotum; men som et saadant anser jeg det for at være, naar man siger, at man er bange for, at Regjeringen ikke vil gjøre sin

Pligt, naar man ikke giver den, de Penge, den forlanger af os. Dette kan jeg ikke gaa ind paa. Fra det første Dieblif, jeg saa dette Lovforslag og fik læst dets Motiver igjennem, var det min Opfattelse, — og den var ikke tvivlende, men ubetinget — at jeg ikke vilde kunne stemme for en Bevilling til denne Mand under Navn af Pension; og jeg vil gjerne lægge til, at det forekommer mig, at der indirekte ligger nogen Uretfærdighed overfor de brave og rettsafne Embedsmænd deri, at vi stemme for en saadan Pension. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at det maa virke idetmindste ikke opadstræbende eller gavnligt eller i den gode Retning paa den iøvrigt rettsafne Embedsmand, naar han ser, at selv om han ikke er, hvad han bør være, faar han alligevel Pension. Det forekommer mig ialfald at være den farligste Bet at komme ind paa. Som sagt, dersom Sagen var bleven forsvaret alene af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Caspe), der saavidt jeg kunde skjønne, med megen Barme appellerede til Folkethingets Følelse, vilde dette vistnok noget have forandret Sagen for mig; men dette har jo ikke været Tilfældet. Der er nemlig fra det ærede Mindretals Side forsøgt, saavidt jeg kan forstaa det, en Vaff og anvendt megen Pletsæbe, uden at jeg dog kan se, at det er lykkedes at saa Pletterne tagne bort, og paa Grund af den Motivering, der saaledes er kommen fra Mindretallets Side, kan jeg ikke stemme for Sagens Overgang til 3die Behandling, endfige for Lovforslagets endelige Vedtagelse, og jeg vil særligt opfordre det ærede Thing og Enhver, som tager endog det mindste Hensyn til mine Ord, til ikke at gjøre det, netop paa Grund af den Fremstilling, der kom fra den ærede Drøfsere for Mindretallet. Man maa jo her spørge sig selv: Er Manden berettiget til Pension eller ikke? Jeg svarer dertil: Nei, han er ikke berettiget dertil og kan ikke faa den. Naar der saa kommer Forsøg paa at virke paa Følelsen og de gode Hjertes, hvoraf der Gudskelov er saa mange her i Thinget, saa kan dette maasse forandre Sagen noget; men vil man fremstille Forholdet som en Slags moralsk Berettigelse for den Vedkom-